

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37646 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 19 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 6 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 maart 2008, verzonden op 20 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

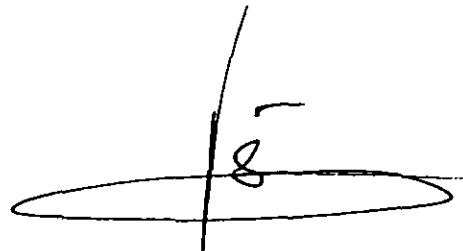
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 september 2008

282-587.

Verzonden: 18 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal line crossing it.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Amhem

Registratienummer: AWB 07/37646

Datum uitspraak: 19 maart 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Marokkaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. L.H.C. van Sommeren,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 12 september 2006 heeft eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aangevraagd. Bij besluit van 9 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Daartegen heeft eiser op 3 november 2006 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 6 september 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 2 oktober 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 januari 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Het rechtsgeschil spitst zich toe tot de vraag onder welke beperking eiser zijn aanvraag heeft gedaan.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende ten grondslag gelegd. Verweerder stelt dat eiser op het aanvraagformulier voor een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als verblijfsdoel het hokje 'om te werken in loondienst' heeft aangekruist. Vervolgens heeft eiser op pagina tien van de aanvraag onder het kopje 'Verblijfsvergunning om te werken in loondienst', het hokje 'werknemer' aangekruist. Bovendien heeft eiser werkgerelateerde bescheiden overgelegd. Verweerder stelt derhalve dat hij terecht is uitgegaan van een aanvraag tot wijziging van de beperking in de beperking 'arbeid in loondienst'. Verweerder stelt namelijk dat niet is gebleken dat eiser had bedoeld een aanvraag onder een andere beperking te doen. Dat verweerder in het besluit in primo de woorden 'voortgezet verblijf' heeft genoemd, doet daar niet aan af nu duidelijk is gebleken dat verweerder is uitgegaan van de beperking 'arbeid in loondienst'. Verweerder heeft de aanvraag onder die beperking terecht afgewezen, aangezien met de arbeid die eiser verricht geen wezenlijk Nederlands belang is gediend. De verlenging van de oorspronkelijke verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' is, wegens het niet meer voldoen aan die beperking, terecht afgewezen. Tot slot stelt verweerder zich op het standpunt dat hij eiser niet hoefde te horen aangezien er geen twijfel mogelijk is over de conclusie van het besluit.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende aangevoerd. Eiser stelt een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier te hebben gedaan voor 'wijziging van de beperking van de verblijfsvergunning, samen met verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning', na verblijf bij partner. Eiser stelt dat het niet zijn bedoeling is geweest een aanvraag te doen voor een vergunning tot verblijf onder de beperking 'arbeid in loondienst'. Voorts stelt eiser dat het duidelijk is dat hij een vergunning tot verblijf na verblijf bij partner bedoelde aan te vragen. Hij had uitsluitend ter informatie gegevens over zijn werk verstrekt. Met de woorden 'voortgezet verblijfsvergunning', heeft verweerder bevestigd dat eiser om een verblijfsvergunning tot voortgezet verblijf heeft verzocht. Eiser stelt dat verweerder die stelling niet kan afdoen als zijnde een ambtelijke misslag. Als dat wel als een ambtelijke misslag wordt gekwalificeerd, kan het feit dat eiser verweerder heeft geïnformeerd over zijn werkzaamheden ook als een misslag beschouwd worden. Tot slot stelt eiser ten onrechte niet te zijn gehoord. Hierdoor heeft verweerder volgens eiser niet voldaan aan de motiveringseisen en aan de eisen met betrekking tot de zorgvuldigheid.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. In artikel 4:1 van de Awb is bepaald dat een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk wordt ingediend, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.
7. In artikel 24 van de Vw 2000 is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent onder meer de wijze van indiening en

behandeling van een aanvraag en de gegevens die de vreemdeling in persoon moet verstrekken.

8. In artikel 3.99, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is bepaald dat een aanvraag, bedoeld in de artikelen 14 en 20 van de Wet, wordt gedaan door het indienen van een formulier, waarvan het model bij ministeriële regeling wordt vastgesteld. Artikel 3.101, eerste lid, van het Vb 2000 bepaalt dat de aanvraag, bedoeld in de artikelen 14 en 20 van de Wet, wordt ingediend op een bij ministeriële regeling aan te wijzen plaats. Dit is vervolgens geregeld in onder andere artikel 3.26 van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (verder: VV 2000) waarin is bepaald dat de aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt gedaan door indiening van een formulier van het in bijlage 13 bij deze regeling met de letter a aangeduide model.

9. De rechtbank overweegt allereerst dat vast staat dat eiser zijn aanvraag van 12 september 2006 op de juiste manier heeft ingediend. Het onderhavige geschil is dus beperkt tot de vraag welke aanvraag eiser heeft gedaan. Verweerder heeft in het bestreden besluit aangegeven dat eiser een aanvraag heeft ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid in loondienst'. Eiser stelt daarentegen dat hij heeft bedoeld een aanvraag te doen voor 'wijziging van de beperking van de verblijfsvergunning, samen met verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning' na verblijf bij partner. De rechtbank overweegt dat op het aanvraagformulier duidelijk is te zien dat eiser op pagina zes onder het kopje 'Doel van het verblijf in Nederland' een kruisje heeft gezet bij 'om te werken in loondienst'. Vervolgens heeft eiser op pagina tien onder het kopje 'Verblijfsvergunning om te werken in loondienst' een kruisje gezet bij 'als werknemer'. Bovendien heeft eiser verschillende bescheiden overgelegd betreffende zijn arbeid in loondienst, zoals zijn arbeidsovereenkomst, een formulier met gegevens over het dienstverband opgesteld door zijn werkgever en loonstroken.

10. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid de aanvraag heeft kunnen afwijzen aangezien verweerder volgens de rechtbank niet had hoeven te begrijpen dat eiser niet had bedoeld een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'arbeid in loondienst' te doen. Ook uit de omstandigheid dat eiser gescheiden is, had verweerder redelijkerwijs niet hoeven te begrijpen dat eiser een andere aanvraag deed dan uit het aanvraagformulier opgemaakt kon worden.

11. Ten aanzien van het standpunt van eiser dat verweerder hem in de bezwaarschriftenprocedure ten onrechte niet heeft gehoord, overweegt de rechtbank als volgt. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen (16 juli 2003, 200302801/1) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds kon blijken dat het bezwaar van eiser ongegrond was en redelijkerwijs geen twijfel over die conclusie mogelijk was. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat eiser tijdens een hoorzitting wellicht alsnog nieuwe gezichtspunten te berde zou brengen, doet daaraan niet af.

12. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

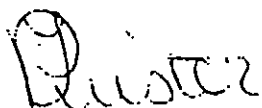
Registratienummer: AWB 07/37646

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 19 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. I.L. Puister als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

20 MRT 2008

Voor fotocopie conform

De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
 mr R.G.H.M. de Glas
 mr F.G.W.M. Huijbers
 mw mr J.W.C. Giebels
 mw mr E.R.T. Tromp
 mr S.T.W. Verhaagh
 mr D.W. Beemers

Postbus 1017
 6501 BA Nijmegen
 Tel.: 024-323 88 44
 Fax: 024-360 54 30

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Per post/per fax: 070-3651380

Nijmegen, 16 april 2008

ons kenmerk : 021854C
 uw kenmerk :
 justitie kenmerk :
 inzake :
 geboren op
 te in Marokko

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 APR 2008	
ZAAKNR. 200802773	
AAN	✓
BEHANDELD DOOR	PER

BEROEPSCHRIFT ex art. 37 lid 1 Wet op Raad van State

Appellant is de heer die op te in
 Marokko geboren is en thans te woont op het adres
 Appellant heeft de Marokkaanse nationaliteit.

Appellant kiest in deze zaak woonplaats ten kantore van Van Schie advocaten, Berg en Dalseweg 15 te (6521 JB) Nijmegen, zijnde het kantoor van advocaat en procureur mr C.T.G. van Schie, die in deze zaak tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig zal optreden zulks met het recht van vervanging en die hierdoor verklaart door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroepschrift in de dienen.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem d.d. 19 maart 2008 (AWB 07/37646), die op 20 maart 2008 verzonden is en komt hierdoor tegen deze uitspraak in hoger beroep. De bestreden uitspraak gaat hier in kopie bij.

Feiten/procedureoverzicht

Appellant is bij beschikking d.d. 29 mei 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote". Deze verblijfsvergunning was geldig vanaf 17 april 2002 en is laatstelijk verlengd tot 8 maart 2009.

Bij beschikking van 27 april 2006 (bijlage 2) is genoemde verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht tot 28 maart 2005. Een tegen dit besluit ingediend bezwaarschrift leidde er uiteindelijk toe, dat bij beschikking d.d. 6 september 2007 de intrekking van de verblijfsvergunning gehandhaafd werd maar zulks met terugwerkende kracht tot 25 juli 2005 (bijlage 3).

Direct gevolg van deze beslissing was, dat appellant recht had op voortgezet verblijf, omdat hij meer dan drie jaar op grond van zijn huwelijksrelatie in Nederland verbleven heeft.

Door appellant is op 12 september 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aangevraagd. Deze is bij besluit van 9 oktober 2006 geweigerd. Tegen deze beschikking is door appellant op 3 november 2006 bezwaar gemaakt welk bezwaar bij besluit d.d. 6 september 2007 ongegrond verklaard werd.

Het door appellant ingestelde beroep tegen het besluit d.d. 6 september 2007 werd bij de thans aangevochten uitspraak van de rechtbank te Arnhem ongegrond verklaard.

Zowel in bezwaar als in beroep is door appellant gesteld, dat hij met het indienen van zijn aanvraag d.d. 12 september 2006 beoogde in bezit gesteld te worden van een verblijfsvergunning met als doel "voortgezet verblijf". Door hem is echter op het aanvraagformulier abusievelijk aangekruist, dat hij een verblijfsvergunning wilde met als doel "arbeid in loondienst".

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10:

"Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid de aanvraag heeft kunnen afwijzen aangezien verweerder volgens de rechtbank niet had hoeven begrijpen dat eiser niet had bedoeld een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "arbeid in loondienst" te doen. Ook uit omstandigheid dat eiser gescheiden is, had verweerder redelijkerwijs niet hoeven te begrijpen dat eiser een andere aanvraag deed dan uit het aanvraagformulier opgemaakt kon worden".

Toelichting

Appellant meent, dat in deze overweging door de rechtbank miskend wordt, dat, gezien de voorgeschiedenis van de zaak en het feit, dat door appellant expliciet bij de aanvraag aangegeven is, dat hij in een echtscheidingsprocedure zit het duidelijk was, dat hij een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf beoogde.

Door appellant wordt ten nader onderbouwing van dit standpunt nog een expliciet beroep gedaan op de brief van zijn gemachtigde d.d. 18 april 2006, waarin nog expliciet aangegeven wordt, dat hij een nieuwe aanvraag voor voortgezet verblijf zal indienen. Een kopie van deze brief gaat als bijlage 4 bij dit beroepschrift. Door de rechtbank is in zijn uitspraak d.d. 19 maart 2008 voorts niet ingegaan op de stelling van appellant, dat het gebruik van de woorden "voortgezet verblijf" in de beslissing in primo door verweerder ten onrechte aangemerkt is als een ambtelijke misslag. De uitspraak is op dit punt onvoldoende gemotiveerd. De kwestie is met name van belang, omdat door het kennelijk verkeerde gebruik van de woorden "voortgezet verblijf" appellant op het verkeerde been gezet is en tot de conclusie kwam, dat hem een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf geweigerd werd.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11:

"Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds kon blijken dat het bezwaar van eiser ongegrond was en redelijkerwijs geen twijfel over die conclusie mogelijk was. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat eiser tijdens een hoorzitting wellicht alsnog nieuwe gezichtspunten te berde zou brengen doet daaraan niet af".

Toelichting

Appellant meent, dat op grond van de voorgeschiedenis van zijn zaak en het feit, dat hij aantoonbaar voldeed aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf het voor verweerder duidelijk had moeten zijn, dat hij beoogde een andere aanvraag in te dienen, dan op het eerste gezicht bleek uit het door appellant ingediende aanvraagformulier. Met name gezien de wisselende terminologie in de beslissing in primo "arbeid in loondienst" en "voortgezet verblijf", was op dit punt in ieder geval onduidelijkheid en had een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure als het horen van appellant, niet achterwege gelaten mogen worden. De voorgeschiedenis van de zaak, de inhoud van het bezwaarschrift, de grote belangen van appellant en de door verweerder gecreëerde onduidelijkheid hadden de Rechtbank tot het oordeel moeten brengen dat de hoorplicht in de onderhavige zaak geschonden is.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 12:

“Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding”.

Toelichting

Appellant meent dat uit zijn stellingen volgt, dat het door hem ingestelde beroep ten onrechte ongegrond verklaard is. Verweerder had derhalve in de proceskosten moeten worden veroordeeld.

REDENEN, waarom appellant U verzoekt zijn beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittingsplaats Arnhem d.d. 19 maart 2008 (AWB 07/37646) gegrond te verklaren, de uitspraak te vernietigen, het beroep gericht tegen de beschikking d.d. 6 september 2007 alsnog gegrond te verklaren en deze beschikking te vernietigen, zulks met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties

gemachtigde,

C.T.G. van Schie

Bijlagen: - uitspraak Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem d.d. 19 maart 2008 (AWB 07/37646)
- besluit in primo d.d. 27 april 2006
- beslissing op bezwaar intrekking d.d. 6 september 2007
- brief gemachtigde d.d. 18 april 2006